

מסורת הש"ס

[illegible]

תגהות הב"ח

(א) יח"י ד"ה קילוי עגפים
קטנים: (ב) ד"ה וסנעה
מיני כמזנא גרשיני:

גליון הש"ס

נבדל וליטא ויזא בלאד.
עין סעודת דף טי ע"ב
תוספת ד"ה אסור וסמס
דף קול ע"ה תוספת ד"ה
נמסח: שם אב"י וזבא
האב"י ע"ה וזבא
שם ב' סמס בלאד. עין
נב"מ דף ט' ע"ב תוספת
ד"ה קול וזבא: שם בלאד
את שם סמס ד"ה
האב"י. עין תוספת ד"ה
סמן ח"י בלאד:

מוסף רש"י

כל דבר שיש בו משום
רפואה, נכון משקה או סם
או לחם שלוחם על המכה
(חוליו ע"ה) הא אין בו
משום רפואה, נכון עשויין
שלא על החולה, נכון קידוש
שלים בפרשת דרכים ידועה
בהם, שדומה לניחוש (ע"ה)
ועמא טמא יקרא, לועק
ואומר טמא הוא (חוליו ע"ה)
כלומר סורר חסיל שמתה
הוא (חוליו ע"ה)

רבינו חננאל

בני מלכים בוגים. אוקמה רב בוג ארזג מכסות, ולדבריו הכל כי האי גוונא שרי. פי' שחלא, פצע האוון, פי' זירסא, ורבא דאמרי תריוויו כל שהוא משום פראה אין כי משום דרכי האמורי ירושלמי רבי אבהו בשם רבי יוחנן כל שמיטא אין כי משום דרכי האמורי (בבבא).

במה אשה פרק ששי שבת

לְאֶשְׁתָּא תִּילְתָּא. שְׁחַפָּה שְׁלִישִׁית שָׁבָה מִג' יָמִים נָג' יָמִים: סוּלָן.
 עֲנִינִים (א) קָטִינִים: וְשִׁבְעָה לְיָבִי. קָטִינִים: כְּשׁוּרִי. קוֹדוּם: וְשִׁבְעָה
 סִינִי. יְחִידוּת קִינָל"ש בְּלֻג': מִשְׁבַּעַה גִּשּׁוּרִי. גִּשְׁרִים: ו' סִינִי.
 חֲדָלָה חֲדָלָה חוֹר הַאֲקָקוּפָה שֶׁלֹּא חֲדָלָה כּוֹכֵב בִּז: כּוֹפְרִי. וְשֶׁתּוּמָן
 הַסְפִּיעוּת: אֲרִבִּי. סְפִיעוּת: וְשִׁבְעָה
 כּוֹנִי (א) כּוֹנִי. גִּרְעִינִי כִּמְוֹן. לִיֹּא בּוֹי
 כִּמְוֹן גִּרְעִי מִלָּא גִרְעוּן: וְשִׁבְעָה בּוֹי
 מְדוּקָא דְלִכְלָא סָכָא. שְׁבַעָה יִמִּי
 מְקוּן כֵּלָּ וְקוּן: וְשִׁבְעָה לְמִרְסָא. חוּלִי
 וְשִׁבְעָה מִתְחַמֶּמֶת וְקוֹדֶמֶת אֶת הַגּוֹן: וּוְרִידִנִי.
 וְשִׁבְעָה: לְיִחְרוּק. לְיִחְקִירִי כִּמְוֹ
 מְדִיבִינִי חִירְקִירִי דְלֹאן טְרִיפּוֹת
 (וְחֹלִין דָּף ט:). וְיִאמֶר מִשָּׁה. מִשּׁוּם
 לְיִפְסִיחַ מְדוּעַ לֹא יִעֲבֹר הַסֵּטֶם: כִּי מִסּוּ
 שִׁסּוּר הַחוּלִי: אֵל תִּקְרֵב הַלוֹם.
 שֶׁלֹּא יִקְרֵב זֶה הַחוּלִי אֵלָיו: לְיִפְסִיחַ
 וְלִפְסִיקוּסָא. מְקוּן לְקִרְקַע. לְיִתְחַיֵּה
 שֶׁפִּילָא. דְּמִיפְסָא. שְׁחַפָּה שֶׁפִּלָּא:
 הַדְּמִיפָא. אֶשְׁתָּא. שְׁחַפָּה: הַאֵם:
 שְׁחִין קְרוּיָא בְּלֻג': לְסִימְטָא.

בזוהי המסמסיה ככספיה. שמת
המלאכים על זה שקוריה
ומתמסמס ומתמסס אחר. בז לשון
בועה¹⁰: מארעא דסדוס. כך הוא
הנחש ולא מקדוס כאו: בוך בוך.
אין לו משמעות אלא כך הוא הנחש:
ענין ענין. מרחץ אין שלא מאדים:
וימר: אפרין בוך. שלא מרמי:
בנקוט. שנקט ורעו בשרירי בטנו
שלא יילד: לבסה. אופוליס
העצמותות כך לשון רבי יצחק דברי
מנחם ג'ע. ולשון רמתי לבסה למי
שפסוהו עד: לימא הכי. לחם
היה. לחם הוא: ליעט סכר ומשומס.
מקולל וגשנר ומשומס יאח עד זה
ששמו כך טעם בר טימא: ליעדא דביס
הכסא. אס היק לימא לחם זה:
אקרקפי דארי. בראש הארי זכר:
ואואוס דגורימא. והבוטס בלימא
אשכחא ליעדא. כר שריקא:
אקרקפי. כך שמת: במשאל דברסי
בכניה. שערות כרשין הפלתי:

בנושא דהמרה חטריסטי. בלתי האמור
הלקטיות: מאן חנא. דקתי וכל
אחרים ואפילו עני שישראל: רבי
שמוען. בפרק שמונה עשרה: בני
מלכים. הלך לפני נמי חזיא ולא
גניאח דדיה ליתחזיא סיבהרא
שליף א' נמי דמגו דחידוש הוא שליף
ומחזיא: בצריג כנסתו. ללא שליף
ליה ומחזיא: מרתנ' דרבי האמורי.
יחזום הוא ויבני ובחוקותיהם לא
תכלי (האדן יח): צב' לשיטלא.
לכלא ויחזיא ומלין גבול: לשיטלא.
יש שעשאו כדי שישן ויש כדי שלא
ישן: דחיא. של שן שועל חי:
ויפרלא. נפח מכה דכל פולחא זרף
והיא חמי לפרלא: שיש ב' משום
רפואה. שגראת רפואתו כגון
שחית כוס ומתקנות מכה. ופרקינ'
חא חין ב' כגון שלח ינכר
שיהא מרפא ים ב' משום דרבי האמור
עבדי ליה לאודעי דמשיר פירומיו:
פירומיו: בפרק אמוראי. בפרק אחר
השניות שם אל טענה לומר באחד מהן
וכו'. ולחש דנעמלחא כמחטא אלו ב' לבדם

מן.

בני מלכים יוצאין בזמן מאן הזא ר"ש הזא ב' פ' הקונטרס
והיכא למיחש דילמא ממיירי דכו ואחא לאחוי ואח' מכל מקום
ליחוש דילמא איפסקי ואח' לאחוי דכאמרין לעיל גבי עבד דלא יא
במותם שגזולו וי"ל דכא ממיירי פתרים שגזולת דלא מיפסקי
ורבי"א פירש דבירושלמי מוקי לה

תני שבעה סילוי
צ'יבי משבעה כשורי
שעורי ושבעה קמימי
עפרי משבעה ס'סני
ארכי ושבעה בוני
ירקנא דכלבא סבא
יכי צוארא בנרא
תא צמיותא לישל
ליזל להיבא דאיבא
יא ברקא יומא קמא
ולמא י'ורא מלאך
ליחרוק ביה פורתא
ורה נא ואראא למחר
ימא י'ורא ה' כי סר
אז בריה דרבא לרב
תקרב הלום וגו' אלא
מלאך ה' אליו וגו'
לימא ורה ה' כי סר
(אל תקרב הלום וכי
קו ולימא הכי הסנה

הת מכל אילני אשרי הקב"ה שכניתה עלך אלה
לני אשרי קודשא בריך הוא שכניתה עלך וכי היכי
ה מישאל ועוריה ועריקת מן קדמויה כן תחמוניה
ו תתעורק מן קדמויה לסממא לימא הכי בו בזיה מס
ו ואמראלי אלין מלאכי דאישתלחו מאראע דסדום
בך בוך בזבזיך מסממין כמון כמין עיניך בך עיניך
קלות וכפרדה דלא פרה ולא רביא כל דלא תפרה ולא
בר פלוגית ¹⁷לכיפה לימא הכי חרב שלופה וקלע
חולין מכאובין לשידא לימא הכי הוית דפקיק דפקיק
שומת בר מיט בר טמא בר מינא כשמוז מרינ
ה הכסא לימא הכי אקרקי דארי ואאוס דגורייתא
שיריקא פנדא במישרא דכרתי חבטיה בלועא דחמרא
נעין: מאן תנא א"ר אושעיה רבי שמעון היא דאמר
שם הם רבא אמר ¹⁸כארינ בכסותו ודברי הכל:
ההרגול ובשן שועל ובמסמר מן הצלוב משום רפואה
רין אף בחול משום דרכי האמורי: ¹⁹גמ' וצאין בבתי
ובשן של שועל דעבדי לשינתא דחייא למאן דניין
: ובמסמר מן הצלוב: דעבדי לזירפא: משום רפואה
ורבא דאמרי תרתייהו ²⁰כל דבר שיש בו משום רפואה
מורי ²¹הא אין בו משום רפואה יש בו משום דרכי
משמר פירותיו סוקר (צובע אותה) בסיקרא ומוענו
במבנים כי הויכ ליתכוש חיליה אלא סוקרו בסיקרא
יכי דליחוייה אינשי וליבעו עליה רחמי כדתניא ²²וטמא
וודיע צערו לרבים ורבים יבקשו עליו רחמים אמר
י בדיקלא כי האי תנא תני תנא בפרק ²³"אמורא קמיה
ל ²⁴כולהו אית בהו משום דרכי האמורי לכר מהני
נו מביא מאותו המין ומניח ליה על קדקדו ולימא
ע בלע נחית חד חד אין בו משום דרכי האמורי
ננעצתא כמחט ננעלתא כתרס ²⁵שייא שייא
האומר

ידי שהוא שמן וכחו רב פירותיו נושרין: דליתויוס איגסי. ויגסימא
טמא רחוק מעלי: כובסי. אשכול תמרים וסימן הוא שמשי
הבלוט דרכי האמור: אל. רבי חייל תנא: כולוה אית כבו. כל
כבוין אחה שונה יז שו לבד ממני ב' אלו שאפשר לך: מי שיש לו עטם
לאדרא. עטם של דג שישב לאדם כוסט: שייא שייא. לחס הוא רד דר:
האומר

עין משפט
גר מצוה

פה א חיי' טי"ט חגל' שנת
 הלכה זה שמנ לארץ סה
 טו"ט"ע א"ח טימן שם ספיף
 כג:
פה ב ג חיי' שם הלכה
 יג טי"ט"ע שם ספיף
 כד:
צ ד חיי' טי"י מהלכות
 טומאות נרעה הלכה ה
 וסמן עשין רלה:

תורה אור השלם

- [illegible]

לְעוֹי רַעֲיִי

- קִיבֹּלִ"שׁ (קִיבּוּלִ"שׁ).
יִמְרוֹת.
אִישׁ־קִיעִיר (אִישׁ־קִיעִירִי).
לְחָרֹץ (חָרִיץ).
קִרְרָג (קִלְרָג). מְרֹסֶה.
אֹנְסוֹלִ"שׁ (אֹנְסוֹלִי"שׁ).
בְּעוֹת (חֲסִיחוֹת בְּעוֹר,
מִלְאוֹת נוֹזְלִים).